

18. (*попърхната част на ладія*), Mar. accastiller; 19. (*прѣди попѣкъ-тѣ*) anticiper; 20. (*самъ противъ себе-си*), se trahir; 21. (*сгоденъ*), approprier à; 22. (*тежъкъ*), appesantir; 23. (*такъ две животни*), appareil'ler, appariet; 24. който прави украсене на постелки и на дрѣхы, un agriminstre; 25. прави толко си гроша, v. imp. il vaut; 26. -са, vr. ériger en; 27. (*боленъ*), se faire. [sanction f.]

Прагматическа нареда, sf. pragmatique
Прагове (*на ератама*), sm. pl. le jambage.

Прагче (*у фурманію*), sm. le sommier.

Прагъ (*на ератама*), sm. le seuil, le pas; 1. Archit. le pied-droit; 2. (*на стѣлбы*), le patin; 3. отдаленъ — на вратчка, Mar. le seuillet; 4. (*на рѣка*), voyez Бѣрзей.

Празалка, sf. la glissoire.

Празалкачъ (*по ледъ-тѣ*), sm. un traîneur.

Празалимса, vr. couler; || (*по ледъ тѣ*), glisser; || който са празали, un glisseur.

Празалине, sm. la glissade; || (*по ледъ-тѣ*), le glissement.

Праздна гробница, sf. la représentation.
— дума, sf. pop. la blague et blaque; || -мы, pl. la chanson; || казвамъ -мы, vn. blaguer.

Праздненъ и -зенъ, adj. désaffaire, inoccupé, vacant, désoccuper, désouvr  , inactif, oisif, net, vide; 1. fig. creux; 2. (*безъ товаръ, за ладія*), Mar. lége; 3. бывамъ — или незаловенъ, vn. vaquer.
— марзанъ (*отъ олово*), sm. T  p. le lingot.

Праздникъ, sm. la fête; 1. -тѣло Господне, la fête-Dieu; 2. (*при нова свѣтица*), la néoménie; 3. (*на раждането*), l'anniversaire m.; 4. (*на храмъ*), fête patronale f.; 5. -ницы (*въ почесть на Бахуса*), pl. les dionysiaques f.; 6. (*въ почесть Минервы*), les panath  n  es f. [chônable].

Праздничентъ, adj. festal, solennel et -lennel,
— день, sm. la fête, jour férié ou néfaste m.; || -дни (*у Римляни*), pl. les f  ries f.

Празднична дрѣха (*крыта*), sf. habit de gala, m.

Празднични святци, sm. pl. l'eucologe m.

Праздно, adv. à vide, en blanc.
— скиталецъ, sm. un oisif.

Праздность, sf. l'inaction f., oisivit  , d  soccupation f., d  souevrement m.; || cavernosit  , cavité, vacuité f.

Празднувамъ, vn. fêter, sanctifier, solenniser, célébrer; || (*на името си день-тѣ*), fêter; || (*праздникъ*), chômer.

Празднуване, sm. la célébration f., solennisation, sanctification, réjouissance, fête f.; || fam. la jubilation; || (*за почесть Пану*), les lupercales f.

Празеръ (*камыкъ*), sm. Min. la prase.

Празъ, sm. plante, le poireau.

Практика, sf. la pratique.

Практикъ, sm. un praticien.

Практически, adj. pratique; -ски, -ment.
— лѣкарь, sm. un praticien.

Праматарь (*купецъ*), sm. un vendeur.

Прамъ (*единопалубна ладія*), sm. le prame.

Пране, sn. le blanchissage, le lavage; || при дворень надзиращъ върху дрѣхы за —, un lavandier; || имамъ — и ъдene даромъ, être blanchi et nourri.

Праность, sf. la netteté.

Пранчіо, sm. un propret.

Пранзъ, adj. net, lavé.

Праны ризы, sf. pl. le blanchissage.

Прасене, sn. la cochonn  e.

Прасенце, sn. cochon de lait m., le goret.

Праскова, s.. arbre, le pâcher; || (*порасла на чистъ въздухъ*), pêche de vigne; || (скорозрѣйка), l'avant-pêche f.

Прасковна ракия, sf. le persicot.

Прасковы, sf. pl. la pêche, la presse; || видъ —, le pavie.

Прасодія (*стихосложение*), sf. la métrique.

Праситса, v. imp. ils cochenent. [siaire].

Пратеникъ, sm. un ambassadeur, un apocer-

Праханарница, sf. l'amadouerie f.

Праханъ, sf. l'amadou m.; отъ —, d'amadou.

Прахокрылна бублечка, sf. H. nat. lépidoptères, adj. m.

Прахта (*отъ гливи*), vn. pop. renâcler.

Прахъ, sm. la poussière, la poudre; 1. Géol. le détritus; 2. плодоторенъ или цвѣтенъ —, Bot. poussière fécondante f. ou polen m.; 3. (*отъ каль*), la poudrette; 4. (*отъ винна каль*), cendre gravelée f.; 5. (*отъ каменны въглища*), l'escarbille f.; 6. пъленъ съ —, poudreux, adj.; 7. стриване на —, la pulvérisation; 8. счуквамъ или стривамъ на — и fig. направвамъ на — и непель, va. pulvériser; 9. хвърлямъ — въ очи, va. jeter de la poudre aux yeux; 10. който са тръкала изъ -ть, pulv  rateur, adj.

Прашентъ, adj. poudreux.

Прашещи, sm. la poudre.

Прашлявъ, adj. Bot. pulvérulent.

Прашникъ, sm. Bot. l'étamine f., anthère f.

Прашниччасть, adj. Bot. stamin  .

Прашинченъ, adj. Bol. antheral, staminal.

Прашони, v. imp. il pleut.

Пращамъ, va. envoyer, adresser, dépecher; 1.

(съ изгледване на криво), envoyer paître;

2. (*людія на уловена ладія*), Mar. amariner;

3. (*наки назадъ*), renvoyer; 4. (*за нѣкого*), faire venir;

5. (*нѣкого извѣнь прѣдѣлимъ*), proscrire, confiner;

6. (*за нѣщо*), envoyer chercher ou quérir; 7. (*на онъ сѣтъ*), expédier, envoyer ad patres;

8. който праща дѣло прѣдъ сѫдникъ,

Jur. remissorial, adj.; 9. -меса (*единъ Аргунъ*), vr. se renvoyer.